

מלך ההומור הצברי מ

לקה בשני התקפי לב, וכי

פ יתאום קם אדם בבוקר בהיר אחד, והנה הוא אינו אותו אדם שהלך לישון אתמול בלילה. לא עוד מסיבות עד לשעות הקטנות, לא עוד טלפונים, חתיכות, ארוחות-שחיתות, בילויים, פיאנו-בארים, נסיעות לאכזיב ולאילת. לא עוד מעשי קונדס.

הבן-אדם מוכרח להאיט את הקצב, לשר מור על דיאטה, ללכת לישון בזמנים קבועים, לחדול לכתת רגליים ברובע' הר בארים שבצפון העיר. בקיצור, לקחת הכל לאט. מה עושה בן-אדם כזה? מה עושה אדם שהיה מורגל כל חייו בפעילות נמרצת? איך הוא מגיב על התקף-לב פית-אומי?

למשה ינוקא, קצין-צנחנים לשעבר, נערי-שעשועים, איש העולם הגדול, מלך החתיכות ומגדולי המבלים שידעה הארץ מעודה, זה קרה. לילה בהיר אחד יצא מהפיאנו-באר של רפי שאולי שבצפון תל-אביב, אחרי ליל-בילויים ארוך, אולם במקום להגיע לביתו המרוחק משם דקות ספורות, מצא עצמו ביחידה-לטיפול-נמרץ בבית-החולים איכילוב.

על מה שעבר עליו באותן שעות ארוכות שבהן שכב ביחידה זו, אליה מגיעים אלה הלוקים בהתקפי-לב סיפר ינוקא: "יצאתי מהפיאנו-באר, דיברתי עם החברה, פיתאום לא הרגשתי טוב. התחלתי להזיע וחשתי סחרחורת. ההבר'ה אמרו: ינוקא, בוא יניח אותך לאיכילוב. אמרתי: עיני בור, זו בסה הרעלת-ניקוטין, ואו איבדתי את ההכרה. כשהתעוררתי, עדיין דרשתי שיקחו אותי הביתה. אבל עורר-הדין עודד טיק, שהיה אתי, התעקש.

וכך מצאתי את עצמי באיכילוב. עד שלא הוכנסתי ליחידה-לטיפול-נמרץ, לא ידעתי שזה התקף-לב. אני והתקפת-לב — זה כמו אני ולחזור לצבא-הקבע. מה אני מבין בלב, בחדרים? מה אני, מישרד השיכון שאני אתעניין בחדרים? הייתי משוכנע כל הזמן שזו הרעלת-ניקוטין, עד

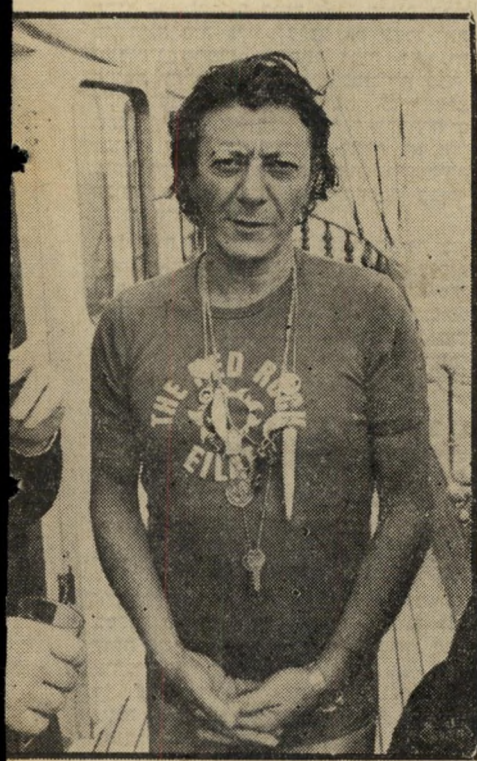

בתערוכה ינוקא בתערוכת-ציוריו שהתקיימה בגלריה תל-אביבית, ואשר זכתה בכינוי "תערוכת החתיכות", בשל ריבוי ה"פהפיות" שבאו לחגוג את פתיחתה. הוא מודה כי הוא אוהב נשים יפות, והן תופסות מקום נכבד בחייו.

הבדרן במסגרת בילוייה, נהג ינוקא לנסוע למועדוני-היס-התיכון, לארגן פסטיבלים ולהרבות בתחפושות ובמתיחות. באחת ממתיחותיו הגדורות הזמין רבים לטכס-נישואין עם חתיכה צרפתית. כשבאו האורחים, ערך טכס-נישואין מאולתר שרק בסיומו הזכיר לאורחיו כי "היום הגדול" אינו אלא האחד באפריל.

הכלב ה

שאחד הרופאים אמר לי שזה כפי הנראה התקף-לב, אבל עד שיבדקו לא יידעו בוודאות.

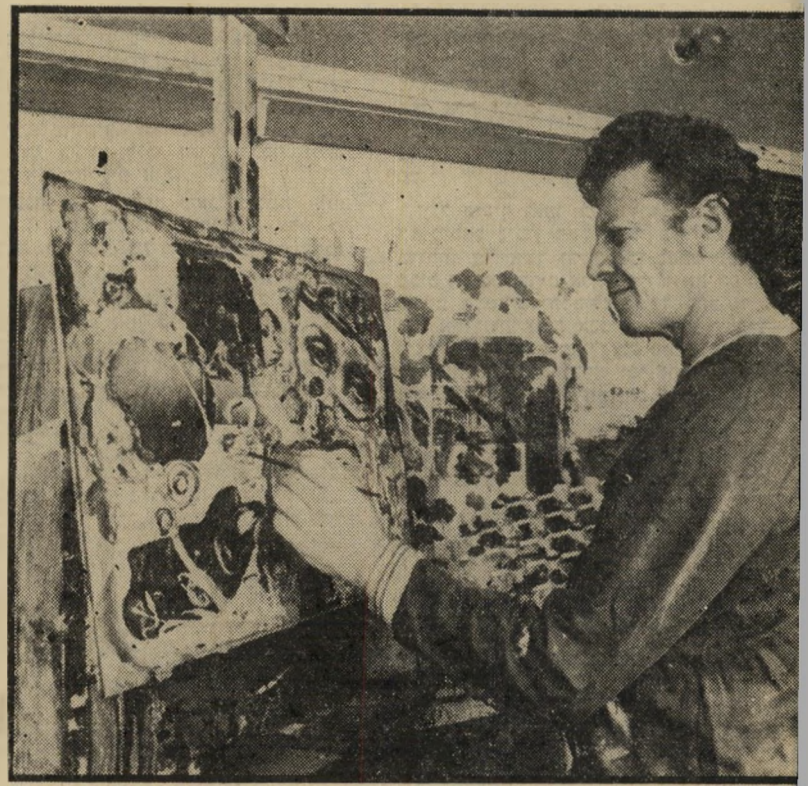
"פיתאום מצאתי את עצמי עם אינפוזיית, בחדר לבד, סגור עם שתי אחיות. זה נראה לי כמו סרט מדע-בידיוני, עולם אחר שאינני רגיל אליו. איפה הפיאנו, הטלפונים, החתיכות? מה קורה פה? לא הבנתי כלום. ואו התחלתי לחשוב, לא פחדתי, הרגשתי מין הרגשה לא-ברורה. הייתי כל הזמן בהכרה ונוכחתי בכל מיני חברים שהלכו מהתקף-לב, כמו מרקו תורי ג'מ, יוסקה זינגר ורדו אלעזר.

"חשבת מה יהיה אתי? אמות, אחיה? ואם אמות, מה יגידו החברה? מייד ביי קשתי שיקראו לאחותי, שהיא האדם הקרוב לי ביותר, כדי שאם אמות אוכל להשאיר לה צוואה. הכל קרה בשניות, ברגעים ספורים ממש. אחר-כך נרדמתי.

„התחלתי להאמין באלוהים!“ ★

ה תעוררתי מוקדם מאד, מקחתי את העיניים, ראיתי את האחיות, קלטתי את שמותיהן, שמעתי אותן משוחחות. שמעתי את הרדיו. זו הייתה הפתעה נעימה, להתעורר ולדעת שלא הלכתי להביא. הי אחיות ישר ירדו עלי ואמרו לי שקיבלתי התקף-לב. בגלל שהשתוללתי במסיבה את-מול בלילה. הכחשתי, או הן אמרו: עובי דה, הביאו אותך מהפיאנו. לך תסביר להן שבשילי הפיאנו-באר זה אורח-חיים, ואין לו שום קשר להשתוללויות שהן מדמינות להן בראשן.

"ביקשתי מהאחות שתוריד ממני את מסיכת-החמצן. כשמכניסים לתוכך חמצן, אתה נראה בעיני עצמך כחולה מסוכן,

הצייר בשנת 1969 החל ינוקא לצייר, בעידודו של הצייר יוסל ברגנר. החברה התייחסה אל שגנון-הציור שלו כאל בדיחה, כמו אל הוצאת תקליטו או כתיבת סיפור. אולם ינוקא לקח את הציור ברצינות, הציג כבר תשע תערוכות ובימים אלה הוא עומד לפני הצגתן של שתי תערוכות נוספות בגלריות בתל-אביב.

המארח ינוקא מארח על ספינת-השעשועים הממשלה יצחק רבין, ששהה במצב הקלאסי, עם סיגריה ביד אחת וכוס-משקה ולשתות. כעת מצטרף גם ינוקא אל מועדון הספירה למעלה: ינוקא מחובר למשגיח (מוניטור).